

§ 1. Przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 marca 1961 r. w sprawie ramowych zasad normowania środków obrotowych oraz planowania pasywów stałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 131) rozciąga się na przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1 uchwały nr 289 Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1961 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wyko-

nawstwa inwestycyjnego, objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 64, poz. 276).

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu Ministra Finansów, o którym mowa w § 1, jest mowa o zjednoczeniach, należy przez to rozumieć również zjednoczenia, zarządy i wydziały, o których mowa w uchwale powołanej w § 1.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: *J. Albrecht*

69

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lutego 1962 r.

w sprawie finansowania ośrodków normowania pracy.

Na podstawie § 14 ust. 4 uchwały nr 213 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1961 r. w sprawie zasad i organizacji normowania pracy (Monitor Polski Nr 54, poz. 235) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ośrodki normowania pracy resortowe finansowane są z budżetu ministerstw (jednostek równorzędnych).

§ 2. Ośrodki normowania pracy branżowe finansowane są z funduszu administracyjnego zjednoczeń według zasad

przewidzianych w przepisach określających system finansowy zjednoczeń.

§ 3. Ośrodki normowania pracy przedsiębiorstw finansowane są ze środków obrotowych tych przedsiębiorstw.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

70

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lutego 1962 r.

w sprawie sprawdzania i zatwierdzania obliczenia wyniku roku poprzedzającego porównywalnego do wyniku planowanego na dany rok (bazy) w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) oraz § 3 ust. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 2, poz. 49) i § 54 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278 i z 1961 r. Nr 87, poz. 370) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy, o którym mowa w § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 9, poz. 49), przeprowadzają:

- 1) dyplomowani biegli księgowi (wpisani na państwową listę biegłych księgowych ustaloną przez Ministra Finansów), powołani do zbadania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw, zwani dalej „biegłymi”,
- 2) jednostki nadrzędne w tych przedsiębiorstwach, których sprawozdania mają być badane w trybie nadzoru.

§ 2. 1. Z dokonanego sprawdzenia prawidłowości obliczenia bazy biegły sporządza orzeczenie, które powinno zawierać:

- 1) określenie organu lub jednostki organizacyjnej zlecającej sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy,
- 2) określenie miejsca i czasu przeprowadzonego badania,
- 3) wyszczególnienie materiałów, na których podstawie dokonano sprawdzenia,
- 4) omówienie istotnych ustaleń dotyczących obliczenia poszczególnych elementów oraz całości bazy,
- 5) wnioski co do niezbędnych korekt, których należy dokonać w obliczeniu bazy,
- 6) wniosek końcowy określający prawidłową wysokość bazy,

7) wykaz załączników do orzeczenia,

8) określenie miejsca i daty sporządzenia orzeczenia oraz podpisy osób sprawdzających prawidłowość obliczenia bazy.

2. W razie gdy sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy przeprowadzane jest przez kilku biegłych, sporządzają oni jedno wspólne orzeczenie.

3. Orzeczenie sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kierownik badanego przedsiębiorstwa, drugi zaś kierownik organu lub jednostki organizacyjnej sprawującej bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa.

§ 3. Jeżeli sprawdzenia prawidłowości obliczenia bazy dokonuje jednostka nadrzędna (§ 1 pkt 2), wówczas osoba przeprowadzająca sprawdzanie sporządza odpowiedni protokół, który powinien zawierać dane określone w § 2 ust. 1.

§ 4. 1. Za dokonanie sprawdzenia prawidłowości obliczenia bazy biegły otrzymuje wynagrodzenie.

2. Wysokość wynagrodzenia ustala osoba powołująca biegłego na podstawie stawek obowiązujących dla biegłych księgowych stosownie do określonych przez właściwego ministra norm czasu, przeznaczonych na sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy.

3. Normy, o których mowa w ust. 2, powinny odpowiadać pracochłonności sprawdzenia, wynikającej z wielkości asortymentu produkcji, pracochłonności kalkulacji i innych czynników i powinny być w związku z tym odpowiednio zróżnicowane dla przedsiębiorstw różnych kategorii. Normy te nie powinny przekraczać 30% norm ustalonych dla badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw, z tym że górny limit może dotyczyć wyłącznie przedsiębiorstw, w których obliczenie i sprawdzenie prawidłowości obliczenia bazy jest wyjątkowo skomplikowane ze względu na bardzo duży asortyment produkowanych wyrobów.